

Advokatkarriere skiftet ud med livet

Sporskifte. Pernille Kruse Madsen droppede en lovende karriere på Københavns store advokatkontorer og hos Mærsk for at finde mere mening i tilværelsen. Hendes nystiftede organisation skal skabe partnerskab mellem vestlige donorer og fattige i Nepal, Indien og Afrika

Pernille Kruse Madsen tog en drastisk beslutning og solgte alt sit jordiske gods for at drage ud i verden for at gøre en forskel blandt for eksempel forældreløse børn. Foto: Christian Lillendahl

Af Birgitte Erhardtson
bge@berlingske.dk

Du har sikkert, kære læser, prøvet at sidde på en ferie fjernt fra hverdagen og drømme om at gøre noget helt andet med dit liv. Finde ny mening med tilværelsen, stå af det materielle ræs og gøre en ægte forskel. Du har sikkert også prøvet at vende hjem igen og så alligevel fortsætte i den sædvanlige skure med job, hus og familie.

Men der nogle, som realiserer drømmen. En af dem er advokat Pernille Kruse Madsen.

Karrieren var ellers lagt på solide og velpolerede skinner, da hun som nyuddannet jurist startede i Gorrissen Federspiels afdeling for virksomhedsoverdragelser. Som et af Danmarks største og mest prestigefyldte advokatkontorer havde GF netop fået opgaven at opkøbe Matas butikker, og Pernille kastede sig ud i masser af spændende arbejde samtidig med, at hun tog en HD i finansiering i fritiden.

Fire år efter blev hun hentet til Horten Advokatkontor, og her fik Pernille Kruse Madsen mulighed at arbejde på en stor sag for Mærsk. Samarbejdet mellem den unge advokat og Mærsk gik så godt, at hun siden tog orlov fra Horten for at arbejde in house som advokat for Mærsk Drilling, og drømmejobbet ledte til opgaver i Australien, Egypten, Qatar og Singapore. Alt i alt et strålende afsæt for en flot karriere for en ung veluddannet dansk kvinde.

At gøre en forskel

To år senere var der vendt op og ned på Pernille Kruse Madsens liv. Hun havde forladt jobbet hos Mærsk og underviste i stedet nepalesiske børn på en primitiv skole i Nepals bjerge. Eller også ledte hun efter bortførte nepalesiske piger i Delhis slum for at redde dem fra prostitution. »Det var gået op for mig, at jeg ønskede at gøre en forskel ud over at flytte rundt med penge,« forklarer hun.

Hvordan gik det til? Hvordan fik hun modet og indsigten til at forlade det kendte og trygge? Flere stærke personligheder kom til at fungere som game changers i Pernilles tilværelse og bidrog til, at hun tog springet fra Mærsk-jobbet til at arbejde gratis blandt verdens fattige. En af dem var en ældre australsk

forretningsmand: »Hvis du virkelig vil gøre en forskel, så skal du være klar til at opgive alt, hvad du har, for så vil du vide, hvem du er,« sagde han.

En anden var den tidligere rockmusiker Lars Muhl, som inviterede hende med på en af sine spirituelle »grals-rejser« i Frankrig, hvor han sagde: »Alle flokkes om at stå på slangen i stedet for at vande blomsterne.«

Personligt mod

I august 2012 traf Pernille Kruse Madsen sin beslutning. Hun solgte sit jordiske gods, lånte sin ridehest ud og købte en enkeltbillet til Australien. »Det var en kæmpe udfordring. Lige pludselig var jeg ikke længere Mærsk-advokat, men bare Pernille,« fortæller hun.

Tre dage på et Landmark-kursus om personlig udvikling i Perth endte med, at hun stod på talerstolen over for 250 mennesker råbte: »Jeg vil gerne gøre en forskel i verden og hjælpe mennesker!« Så fulgte to måneder i en hinduistisk ashram på Bali, hvor guruen lærte hende, at »du og jeg hænger sammen, vi er én, der er ingen adskilthed, vi har alle de samme udfordringer.«

Alle planer om at returnere til Danmark og søge job blev opgivet, og Pernille tog til Nepal, hvor hun kom i kontakt med en australsk hjælpeorganisation, som drev børnehjem. »Kontakten med de små forældreløse børn, der kommer løbende og krammer én, gjorde noget ved mig.«

I Nepal mødte hun en canadisk jesuitpræst, som lærte hende, at hvis hun ville gøre en forskel, så skulle hun gøre tre ting: Stoppe

 Jeg vil skabe ejerskab til projekterne, så donorerne kan være med til at præge projekterne – besøge dem eller sende en datter ned og arbejde med et projekt.

med at lege med store bureaukratiske internationale hjælpeorganisationer og i stedet arbejde med de lokale, lære sproget og gennemføre en vipassana – dvs. ti dage i isoleret meditation.

En katolsk søsterorganisation førte hende til det vestlige Nepal, hvor hun som omtalt ovenfor underviste især piger, som ellers ikke kommer i skole, i engelsk og ernæring. Organisationen yder også lægehjælp og uddeler medicin i fjerntliggende landsbyer i

bjergene: »Da jeg var med til at give medicin til et lille barn, som var ved at dø – da følte jeg virkelig, at jeg var med til at gøre en forskel,« husker Pernille Kruse Madsen.

Hjælper 100.000 nepalesere

Det viste sig at være en rig amerikaner, som sponsorerede det nepalesiske sundhedsprojekt. Han ville have så meget som muligt ud af sine penge og havde derfor etableret sit eget system. »Han kanaliserer 150.000 dollar om året til Kathmandu og hjælper 100.000 nepalesere med health care,« fortæller Pernille Kruse Madsen, som rejste til Singapore for at møde ham.

»Det gjorde stort indtryk på mig, at én mand kan hjælpe 100.000 mennesker om året. Han forklarede mig, at han undgik at arbejde med et stort bureaukratisk apparat og satte sig på små lokale organisationer,« forklarer hun. Og langsomt blev ideen til selv at opbygge en model for effektivt hjælpeprojekter født i hendes hoved.

I dag er hendes fond: Human Practice Foundation en realitet. Fonden er ved at blive registreret hos de danske fondsmyndigheder med 250.000 kr. i indskudskapital. Den er bl.a. støttet af Horten Advokatkontor og venner og familie, de tre første konkrete projekter er koncipieret, og Pernille Kruse Madsen er i fuld sving med at skaffe donorer.

Hendes tidligere bestyrelsesformand hos Horten, Klaus Valdemar Gravesen giver hende pæne ord med på vejen: »Pernille er usædvanlig disciplineret og ambitiøs og når altid de mål, hun sætter sig. Hun er også

som social entreprenør

➔ fakta

TRE PROJEKTER

SKOLER I NEPAL

● Det ene af Human Practice Foundations tre første projekter drejer sig om at etablere ti primitive skoler i fjerntliggende landsbyer i Nepal, hvor 3.500 analfabetske børn i løbet af tre år skal lære at læse og indgå i en udvikling af området.

● Budget: 1,3 million dollar.

TRAFFICKING MELLEM NEPAL OG INDIEN

● Fire transithjem og et forebyggelseshjem ved grænsen skal redde 845 piger fra prostitution og hjælpe dem videre i livet.

● Budget: 325.000 dollar.

OPSTART AF SMÅ FORRETNINGER

● 150 immigranter i Singapore skal omskoles til selv at kunne starte en lille virksomhed, så de kan vende tilbage til deres familie og hjemland og virke som »change agents«.

● Budget: 30.000 dollar

≡ blå bog

PERNILLE KRUSE MADSEN

Født: 1979

Uddannelse: Københavns Universitet og CBS

Tidligere arbejdsgivere: Gorrissen Federspiel, Horten, Mærsk

Privat: Enlig, bor i Hørsholm

socialt begavet og fordomsfri, så jeg er ganske overbevist om, at hun vil lykkes,« siger han.

Døråbner

Hendes professionelle baggrund som advokat og Mærsk-ansat åbner døre, som mange ikke kan lirke op, og hun har kontakt til flere tunge erhvervsfolk, hvis navne hun dog ikke ønsker frem i avisen, fordi de endnu ikke har committet sig som donorer.

»Erhvervsfolkene respekterer mig på grund af min baggrund. De kan mærke, at jeg brænder for det. Jeg kommer fra deres verden, og jeg viser, at jeg har en kraft i mig, som de måske også føler. Mine projekter handler alle om at hjælpe folk til at tage hånd om deres egen skæbne. Det er helt anderledes end blot at give 1.000 kr. til en stor organisation,« siger hun.

»Jeg møder meget stor interesse og opbakning. Jeg bliver inviteret hjem til topledere, der åbner deres private døre, blandt andet er Nils Foss og hans familie gået med i en tænketank, der skal sikre fonden fortsat fremdrift. Flere hjertelige sjæle hjælper mig af egen drift med forskellige opgaver.«

Erhvervsmanden Nils Foss, som i en årrække har været formand for Dansk Flytningehjælp med hjælpeprogrammer for 1,8 mia. kr., træder ind i en tænketank, som skal rådgive ledelsen i Pernille Kruse Madsens organisation: »Pernille er en idealist, som har ydet store økonomiske ofre for at hjælpe andre, og jeg tror på hendes model med donor-involvering,« siger Nils Foss, som står bag familievirksomheden Foss A/S.

Pernille Kruse Madsens model er inspireret af kapitalfonde: »Jeg vil samle grupper af folk her i Vesten. Det kan være familier, venner eller virksomheder, der går sammen om konkrete projekter, som de selv kan få indflydelse på – ligesom en kapitalfond øver indflydelse i en virksomhed og opnår plads i bestyrelsen på vegne af kapitalfondens investorer.«

Ejerskab til projekterne

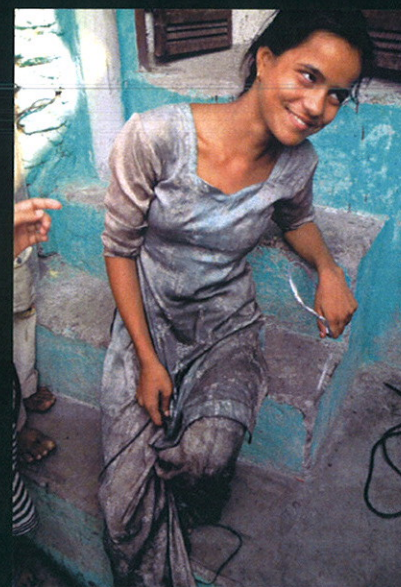
»Jeg vil skabe ejerskab til projekterne, så donorerne kan være med til at præge projekterne – besøge dem eller sende en datter ned og arbejde med et projekt. Jeg vil ikke kun skabe forandring i den tredje verden – jeg vil lige så gerne skabe forandring i Vesten, så vi fremmer en positiv og bæredygtig udvikling i begge verdener. Og vi mærker, at vi engagerer os som mennesker. Jeg vil gerne gøre min egen historie mulig for andre at opleve,« siger hun.

Økonomisk har det krævet ofre at udleve drømmen. Pernille Kruse Madsen bor i en billig lejlighed i Hørsholm og »lever let«, som hun udtrykker det. Indtil videre spiser hun af sin opsparing fra advokatkarrieren og har givet sig selv frist frem til sommer.

»På et tidspunkt skal jeg selvfølgelig have en rimelig løn som projektleder, det forventer de professionelle donorer også. De forventer ikke, at jeg skal leve på en sten som en Mother Theresa,« siger Pernille, som lover donorerne at holde omkostningsprocenten i The Human Practice Foundation nede under ti procent.

Velkomstblomster fra piger, der har lært at læse på en lille skole i Vestnepal.

Pige i Delhis slum. Hun er stolt over at være den bedste i slummen til at skære ledninger op.

En gruppe drenge fra en skole i Vestnepal der er nysgerrige efter at se danskeren, der fotograferer.

Pernille Kruse Madsens
humanitære organisation

www.humanpracticefund.org Her kan du læse mere om organisationens projekter.